

LBRIS

We know
books

Dumitru Augustin Doman

ZIDUL DE CEAȚĂ

LIMES

2023

CUPRINS

Poetul viu și poetul mort	5
Apocalipsa roșie	6
Autoportret	7
Semnul roz al morții	8
Imortelă	10
O matroană punctuală.....	11
Umbre albe	12
Când soarele sparge norii	13
Amurg.....	14
Frunze, metafore.....	15
Plouă la nuntă	16
Preș pe asfalt.....	17
Gioconda și vișina	18
Umbra morții în câmpul de crini	20
Haiku	22
Nuanțe de negru	23
Edelweiss.....	24
Hamlet și cimpanzeul	25
Cartea neagră a veșniciei.....	26
Textul apărat de îngeri.....	28
Cartea de aur.....	29
Țiimpul ca o ploaie acidă	30
Carul mic	31
Atât de frumoasă	32
Un glonte atotpătrunzător.....	33
Cuvinte și solzi	35
Rege de carton.....	36
Zidul de ceață	37

Atentat la fericire.....	38
Războiul cuvintelor	39
Piramida	40
Ars poetica.....	41
Parfumuri.....	42
Moartea ca un contrabas borțos.....	44
Cascada.....	45
Natură moartă cu mână	46
Tablou de toamnă	47
Pe sub Arcul de Triumf,.....	48
Pe ici, pe colea.....	49
Viața	50
Lumea aceea.....	51
Omagiu.....	52
Ludică.....	54
Din cimitirul de pe deal,.....	55
Norul negru de fluturi albi.....	56
*** (Neantul începe).....	57
O pisică mare și cenușie.....	58
Drumeag rupt.....	59
O idee atât de simplă	61
Evantaiul de albine	62
Iulian, omul și câinele	63
Joi	64
Blândă sminteală	66
Știre de penultima pagină.....	67
Momentul inoportun.....	68
Strigătul cosmic.....	69
Un cal negru în miez de noapte.....	70
O scurtă vacanță	71
Narcis	72
Melancolie.....	73

Natură moartă.....	74
Ochii tăi.....	75
Da, soarele răsare,	77
Pandemie	78
Nume pe-un așezământ de cultură	79
Regina fluturilor	81
Vară la Studina.....	82
*** (Sânii tăi).....	84
Munți de mâl negru	85
pedagog de școală nouă de poezie.....	86
Mic dejun de porumbel	87
Amintiri cu ploi de ghindă	89
Ger, oase de sticlă.....	90
Aripile brune	91
Cenușă	92
Strălucire de aur, de argint.....	93
Energia punctului	94
Scrisori de acreditare.....	95
Mortul ironic	96
Cromatică dimineții.....	97
Notă de toamnă.....	98
*** (De pe stânca cenușie)	99
Fecund	100
Între flăcări	101
Cascada de șampanie.....	102
*** (Iese din mare).....	104
Zi și noapte	105
Chei	106
Deal de piatră/ munte de hârtie	107
Un tot.....	108
Ca nouri lungi.....	109
Albastru	110

*** (<i>Aici îmi reușise</i>)	111
Cocoșul roșu anunță sfârșitul	112
*** (<i>Literele textului</i>)	113
Carton	114
Restul e tăcere	115
Vine o vreme	116
Introducere în epilog	117

Coperta: Mihai Barbu & Gezu Szedlacsek

Ilustrația copertei: Maria Veronica RAMIREZ

Tehnoredactare: Dinu VIRGIL

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

DUMITRU AUGUSTIN DOMAN

Zidul de ceață / Dumitru Augustin Doman ; -

Florești : Limes, 2023

ISBN 978-606-799-701-9

821.135.1

© Dumitru Augustin Doman

© Editura Limes, Cluj, pentru prezenta ediție

Str. Snagov, 3/19

400420 Cluj-Napoca

Tel.: 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Poetul viu și poetul mort

Poetul viu se întâlnește
în mijlocul bulevardului
cu convoiul,
cu întristata adunare de după sicriul prietenului lor,
poetul cel mort.

Poetul cel viu se retrage
pe marginea trotuarului,
îl privește pe prietenul său
și le spune celor din convoi
arătând furios spre sicriu:

Eu nu,
pe mine n-o să mă vedeți vreodată
așa umilit!

Soarele se ivește dintr-un nor alburiu și
le luminează deopotrivă
fața cea palidă a poetului mort
și cea roșie de alcool a poetului viu.

Apocalipsa roșie

Pe cerul roșu
ca o flacără eternă
hrănită cu vin roșu
curge un tren lung cât istoria omenirii,
cu miile de vagoane
ticsite cu morți lungiți
în rafturi numerotate A1, A2... A1537...,
curge trenul încet,
fără grabă, ducând vagoanele
cu rafturi pline de morți,
sub văzduhul roșu.
Pe locomotivă, la manșă,
Dumnezeu, obosit,
scrutând cu ochii triști
văzduhul roșu...

Autoportret

Am o formă,
cum să vă spun,
informă.
Adică, pe clipă trecătoare,
pe cer mergătoare,
acum e voios zbor,
peste-o secundă fior.

Semnul roz al morții

Cu o lună înainte de moarte,
pelicanul descoperă că penele
i se colorează în roz.

Atunci, privește trist colonia
și-o părăsește pe nesimțite.

Pleacă, nimeni nu știe unde ,
și moare.

Femeia de consum de la colțul străzii
e refuzată într-o seară
de-un vechi client de-al său
pentru că brațele, buzele, coapsele
i-au devenit deodată rozalii.

Rozalie din cap până-n picioare
a fost găsită inertă peste o săptămână
în cămăruța ei de hotel de o stea.

Trandafirul din adâncul grădinii mele
e de specie rară,
e un trandafir negru.

Florile lui negre,
tăiate cu foarfeca și puse
în vază, a doua zi devin roze

– ca niște banale... roze –

și mor degajând un miros greu de hoit, desigur.

E vremea rozelor ce mor.

Imortelă

În fereastra chiliei
nu mai mare decât o batistă,
chipul încremenit
al stareței centenare,
uscățiv,
ca o imortelă cenușiu-întunecată...

O matroană punctuală

Zace liniștit în fotoliu și
așteaptă sfârșitul,
sfârșitul sfârșitului cel fără de sfârșit.
Pare un muribund profesionist,
ca un călător care merge cu trenul
de o jumătate de veac,
așteptându-l în holul miciei gări, și
– fără să se uite la ceas –
știe sigur, de fiecare dată
cu zece secunde înainte,
că atunci va intra în gară
locomotiva ca o matroană punctuală.

Umbre albe

La malul mării,
la miezul nopții,
grup de leproși ieșit din apă,
umbre albe strălucind pe plaja vineție.

Când soarele sparge norii

doar cât să zărim degetul mic
de la piciorul lui Dumnezeu
mă gândesc cu îngăduință
la moartea din underground
la moartea de pe pământ
la moartea din ceruri
la moartea din mintea noastră sănătoasă
din mintea noastră bolnavă

Amurg

În amurgul violet
beau vin violet
precum cerneala violetă
cu care și scriu versuri violete
pe care le dedic Violetei cea cu părul violet
în amurgul violet

Frunze, metafore...

Ce tristețe
când sentimentele
devin metafore,
deci poezie!
E ca și cum
frumoasele și grasele
flori de leandru
ar fi presate într-un ierbar.